

Батько рубає верболіз
Я стягаю до тину.
Тричі одніс —
З-під шапки полився піт.

І так працював без упину,
Заскоротив стежку.
Скільки послав на долину
Дерзких рапід!

Гарну провів я мережку
Між вишень в садку.
Смуток замерз
В кутку.

[З циклу «Селянські сатурналії»:](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#).